

Gustavs snilleblix

Text: Ian Whybrow
Illustrationer: Vincent Vigla
Svensk översättning: Anita Erlandsson

Gustav var ganska lat. Hela dagarna satt han och spelade datorspel. Han slutade bara spela när det var dags att se på tv. Gustav lät sin mamma och pappa göra allt.

Gustavs mamma och pappa hade en liten restaurang som hette Fina Fisken. De arbetade hårt, men tjänade inte så mycket pengar.

En dag när late Gustav satt och tittade på tv ringde telefonen. Barnvakten Lisa hörde inte att det ringde. Gustav struntade i det. Men det fortsatte ringa. Till slut drog Gustav till sig telefonen.

– Är det du, Gustav? frågade hans pappa.

– Ja, svarade Gustav.

– Kan du vara snäll och komma och hjälpa till på restaurangen? frågade pappa. Vi behöver städa. Ta med dig gummihandskar.

– Jag? frågade Gustav.

– Ja du, svarade pappa.

Gustav tyckte inte om att behöva lämna tv:n. Det kändes ännu värre nu när han var tvungen att hjälpa till på restaurangen också. Det värsta av allt var att han skulle missa sitt favoritprogram om monstertrucker.

Gustav klampade in i köket och hittade handskarna.

Han klampade ut för att säga till Lisa att han skulle till restaurangen.

Sedan klampade han i väg till garaget för att hämta sin cykel.

På Fina Fisken var det bara en gäst. Men det fanns
mycket disk.

– Varför kan ni inte skaffa en diskmaskin?
muttrade Gustav.

– Vi har inte råd med det Gustav, suckade
pappa. Restaurangen går dåligt. Folk tycker
bättre om hamburgare än om fisk.

Gustav tappade hakan. Han visste inte att det var så illa. Så Gustav klagade inte lika mycket som han brukade. Han hjälpte till med disken.

När han var färdig fick han en puss på kinden av sin mamma.

– Ta med den här pajen hem till middag, sa hon. Det är din favorit.

Hon såg ledsen och trött ut.